

14 Φεβρουαρίου 2020

## Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Για κακοδοξίες Μανιχαίων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)





*Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.*

Συνέχεια από: <http://www.diakonima.gr/?p=481372>

Εδώ προσέχετε· γιατί ξεφυτρώνει ζήτημα όχι τυχαίο. Γιατί οι Μανιχαίοι, οι σκύλοι, οι άλαλοι και λυσσασμένοι, έχουν την εμφάνιση της καλοσύνης, μέσα τους όμως έχουν την τραχεία μανία των σκύλων, και κρύβουν κάτω από το δέρμα του προβάτου τον λύκο.

Αλλά μη κοιτάξεις αυτό που φαίνεται, αλλά να εξετάσεις το θηρίο που είναι μέσα κρυμμένο. Αυτοί λοιπόν εξετάζοντας αυτό το χωρίο λένε.

Είπε ο Χριστός “Αμήν, αμήν σου λέω, σήμερα μαζί μου θα είσαι στον παράδεισο”· λοιπόν έγινε πια η ανταλλαγή των αγαθών, και είναι περιττή η ανάσταση. Γιατί αν εκείνη τη μέρα πήρε ο ληστής τ’ αγαθά, και δεν αναστήθηκε το σώμα του ποτέ μέχρι σήμερα, δεν θα υπάρχει λοιπόν ανάσταση σωμάτων.

Άραγε καταλάβατε αυτό που είπα, ή είναι ανάγκη να το πω για δεύτερη φορά; “Αληθώς σοι λέγω, σήμερα θέλεις είσθαι μετ’ εμού εν τω παραδείσω”. Μπήκε λοιπόν, λέει, στον παράδεισο ο ληστής χωρίς το σώμα του· γιατί πώς έγινε αυτό, όταν δεν τάφηκε το σώμα του ούτε διαλύθηκε να γίνει σκόνη; και πουθενά δεν έχει ειπωθεί ότι ο Χριστός τον ανάστησε. Κι’ αν έβαλε μέσα στον παράδεισο το ληστή και χωριστά από το σώμα του απόλαυσε τ’ αγαθά, είναι φανερό ότι δεν υπάρχει

ανάσταση του σώματος. Γιατί αν υπήρχε ανάσταση σώματος δεν θα έλεγε “Σήμερα θέλεις είσθαι μετ’ εμού εν τω παραδείσω”, αλλά όταν θα έρθει η συντέλεια του κόσμου, όταν θα γίνει η ανάσταση των σωμάτων.

Αν όμως τώρα πια έβαλε τον ληστή στον παράδεισο, και το σώμα του έλυωσε κι’ έμεινε έξω, είναι φανερό ότι ανάσταση σωμάτων δεν υπάρχει.

Αυτά λένε εκείνοι· ακούστε όμως και τα δικά μας, ή μάλλον όχι τα δικά μας, αλλά της Θείας Γραφής· Γιατί δεν λέμε τα δικά μας, αλλά τα λόγια του Αγίου Πνεύματος. Τι λες; Δεν παίρνει μέρος από τ’ αγαθά η σάρκα; Αλλά παίρνει μέρος στους κόπους κι αποστερείται τις αμοιβές; και όταν έπρεπε ν’ αγωνίζεται δέχτηκε το μεγαλύτερο μέρος του ιδρώτα, όταν όμως έρχεται ο καιρός για τα στεφάνια μόνη η ψυχή στεφανώνεται;

Δεν ακούς τον Παύλο όταν λέει, ότι “Πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος, καθ’ α έπραξεν, είτε αγαθόν, είτε κακόν”.

Δεν τον ακούς που λέει πάλι· “Πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή, αθανασίαν”.

Το “θνητόν”, ποιο; η ψυχή ή το σώμα; Είναι φανερό ότι το σώμα· γιατί η ψυχή είναι από τη φύση της αθάνατη, και το σώμα από τη φύση του θνητό.

Αλλ’ απ’ αυτά πολλά τα παραλείπουν· αλλ’ απ’ αυτά που μένουν, ας εξετάσουμε την συγγενική σχέση αυτών που παραλείφθηκαν.

Μπήκε στον παράδεισο ο ληστής λέει. Και τι μ’ αυτό; γιατί μήπως αυτά είναι τα αγαθά, που μας υπόσχεται ο Θεός;

(Συνεχίζεται)

*Απόσπασμα από τον 7ο λόγο, στην «Γένεση», του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση, στο βιβλίο «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος 7ος, Ερμηνευτικά Β'», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κώστας Τσιρόπουλος.*